

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

**Motivation for Selecting to Play Rugby Football of Female Athletes
Participating in the 26th National Youth Games in 2010**

ประเวช สันติภาพ *

เทเวศร์ ปิริยะพจนท์ **

พิชิต เมืองนาโพธิ์ ***

Prawes Santipas *

Tawate Piriyaophon **

Pichit Muangnapoh ***

Abstract

The purpose of this research was to find the motivation for selecting to play rugby football of female athletes in the 26th National Youth Games in 2010, which included intrinsic motivation and extrinsic motivation. This research studied with the population that consisted of 144 female rugby football athletes from 12 teams who participated in the 26th National Youth Games. A researcher's constructed questionnaire with the reliability of .92 which were developed from the questionnaire concerning with participation motivation in sport questionnaire created by Kunat Pithapornchaikul (2006: 71) was used to collect the data concerning with motivation for selecting to play rugby football. The data were then analyzed in terms of frequency distribution and percentage. The results were as follows:

1. The intrinsic motivation for selecting to play rugby football of female athletes was overall at high level with the percentage of 40.06 and the extrinsic motivation was also at high level with the percentage of 35.03.
2. The motivation for selecting to play rugby football of female athletes with below 2 year of experience had intrinsic motivation at the highest level with the percentage of 38.02 and the extrinsic motivation at the high level with the percentage of 34.81. For the female rugby football athletes with 2 years and over of experience had intrinsic motivation at the high level with the percentage of 43.57 and the extrinsic motivation at the highest level with the percentage of 35.48.

Keyword : motivation, rugby football, National Youth Games

* นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย

** รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

*** อาจารย์ ดร. คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ในด้านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ทีมละ 12 คน รวมจำนวน 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของ คุณัตว์ พิธพรชัยกุล (2549: 71) เป็นแบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.06 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.03
2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.81 และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.57 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

คำสำคัญ : แรงจูงใจ, รักบี้ฟุตบอล, กีฬาเยาวชนแห่งชาติ

บทนำ

การกีฬามีความสำคัญและคุณค่ายิ่งนัก การเล่นกีฬาถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมคนทุกคนห่างจากสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควรต่าง ๆ ห่างไกลจากสิ่งเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศในตอนนี้ ทำให้ใช้เวลาว่างหลังจากการเรียน ทำงาน หรือทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ นอกจากจะเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายสดชื่น แข็งแรง การกีฬายังเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายความเครียด ช่วยปรับปรุงในด้านความคิดและอุปนิสัยให้ประชาชนในชาติเป็นผู้มีความเสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และมีความสามัคคีต่อกัน ทั้งยังทำให้มีเพื่อนมากมายจากการเล่นกีฬาด้วยกัน ช่วยให้คนในครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้น การเล่นกีฬานั้นทำให้มีสุขภาพที่ดี เนื่องจากการออกกำลังกาย กีฬาจึงเปรียบเสมือนสิ่งที่ขาดไม่ได้ และให้ประโยชน์อีกมากมาย สอดคล้องกับอังคณา บุญเสมอ (2550: 1) ที่กล่าวว่า กีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม นอกจากนั้นกีฬายังเป็นสื่อสัมพันธ์ช่วยสร้างความเป็นมิตรไมตรีระหว่างชนชาติ ให้มีความสมัครสมานสามัคคีในการทำกิจกรรมร่วมกัน จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันในมหกรรมกีฬาระดับต่าง ๆ ทั้งระหว่างประเทศและในประเทศ เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นต้น ล้วนมีความมุ่งหมายในการจัดการแข่งขันเหมือนกันประการหนึ่งคือ ส่งเสริมความสามัคคี ความเป็นมิตรไมตรีต่อกัน

กีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างมิตรภาพของประชาคมโลก มนุษยชาติทุกคนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญนี้ จึงได้ก่อเกิดกีฬานานาชาติ รวมถึงกีฬารักบี้ก็กำเนิดจากประเทศอังกฤษ เมื่อนานมาแล้วจนถึงปัจจุบันมีประเทศทั่วโลกที่เล่นกีฬารักบี้มากกว่า 100 ประเทศ และที่น่าประหลาดใจก็คือรักบี้หญิง ที่ในวันนี้มีสมาชิกของสหพันธ์รักบี้นานาชาติ (International Rugby Board) มากกว่า 80 ประเทศที่มีการเล่นรักบี้หญิง นับว่าเป็นความเจริญเติบโตที่รวดเร็ว เมื่อเทียบกับกีฬาชนิดอื่น ส่วนในประเทศไทยทราบว่ามีการเล่นกีฬารักบี้หญิงมานานแล้ว แต่ขาดความต่อเนื่อง จนกระทั่งเมื่อ ปี พ.ศ. 2540 กีฬารักบี้หญิงได้กลับมาอย่างจริงจัง โดยมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการจัดการแข่งขันรักบี้ 7 คน หาดใหญ่นานาชาติ โดยมีทีมจากฮ่องกง และไทย 3 ทีม คือ ทีมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ทีมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และทีมมหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขัน หลังจากนั้นก็มีจัดการการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงทั้งในประเทศ และระดับนานาชาติ มีการส่งทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงไปแข่งยังต่างประเทศหลายรายการด้วยกัน ปัจจุบันสมาคมฯ ได้ส่งเสริมและพัฒนากีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงเป็นอย่างมาก โดยการผลักดันให้บรรจุกีฬารักบี้หญิง 7 คนไว้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 34 ปี พ.ศ. 2547 ณ จังหวัดราชบุรี และการแข่งขันในกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดลำปาง รวมทั้งการแข่งขันกีฬาเยาวชนนักศึกษาแห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดมหาสารคาม และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ก็ได้บรรจุกีฬารักบี้หญิง 7 คนไว้ในรายการแข่งขันด้วย (ประกิต หงส์แสนยาธรรม, 2552: ออนไลน์)

การที่กีฬารักบี้หญิงในประเทศไทยได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว มีเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้น ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะนักกีฬามีแรงจูงใจ มีความต้องการ หรือมีความรักในกีฬาชนิดนี้มาก ซึ่งแรงจูงใจจะเป็นสิ่งกระตุ้นและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตัวบุคคล ประพฤติปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการของคนนั้น ๆ ดังที่ มุกดา ศรีรงค์ และคณะ (2540: 225) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันไป ซึ่งการที่เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคน ๆ นั้นว่า บุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจแนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ ทำให้เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ เข้าใจในพฤติกรรมผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเรควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้ด้วยการเลือกใช้การจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้น ๆ ได้ และเข้าใจในพฤติกรรมของสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ต้องการได้ ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลกันมากขึ้น กีฬารักบี้ฟุตบอลนั้นถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่เยาวชนใช้ในการออกกำลังกาย เป็นการใช้เวลาว่างที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น สร้างชื่อเสียงให้สถาบันที่สังกัด และมากไปกว่านั้นคือสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้อีกด้วย ช่วยสร้างเสริมให้เยาวชนมีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งกีฬารักบี้ฟุตบอลยังเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมในการสร้างบุคลิกลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เล่นหลาย ๆ ด้าน คือ ทำให้มีการร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมเหนื่อย ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ รักบี้เป็นกีฬาที่ใช้ทีมเวิร์ค (Team work) อย่างสูง ฝึกให้นักกีฬารู้จักหน้าที่ของตน ไม่เอาเด่นเอาดีเข้าตัวอยู่คนเดียว กติการักบี้มีความแนบชิดและเคร่งครัดทำให้นักกีฬามีระเบียบวินัยและรู้จักเคารพในกฎเกณฑ์ รักบี้เป็นกีฬาที่มีการตักตักเล่นสนุกได้ง่าย

ที่สุด โดยเฉพาะการเอาใจเอาเปรียบ เพราะมีการขุดมนุญน้อยที่สุด โดยเฉพาะการเข้าสกรัม (Scrum) กรรมการในสนามไม่สามารถเห็นเหตุการณ์ได้ตลอด รักบี้จึงเป็นกีฬาที่พิสูจน์ถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างชัดเจน สนามรักบี้จึงเป็นที่ที่คนดูและผู้เล่นจะได้เรียนรู้บุคลิกลักษณะของผู้เล่นว่าใครมีหรือไม่มีน้ำใจนักกีฬา ดังที่วรรณศักดิ์พีจิตร บุญเสริม (2552: ออนไลน์) กล่าวไว้ว่า "รักบี้ กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพบุรุษและสุภาพสตรี"

ผู้วิจัยได้เห็นประโยชน์ของกีฬารักบี้ฟุตบอล และพบว่ากำลังอยู่ในกระแสความนิยมของนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะเยาวชนเพศหญิง ซึ่งคนทั่วไปอาจมองว่ากีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศชายมากกว่า เพราะการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลต้องอาศัยความแข็งแรง และความอดทนของร่างกาย และจิตใจเป็นอย่างสูง โดยเฉพาะนักกีฬาหญิงซึ่งอยู่ในระดับเยาวชนนั้นอาจมีข้อจำกัดในทางสรีรวิทยาของร่างกาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะและขีดความสามารถของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง ให้ได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการเล่นกีฬารักบี้ให้ไปสู่ระดับสากล และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมหรืออยู่ในวงการกีฬารักบี้ฟุตบอล และผู้ที่สนใจ ช่วยกันเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันกีฬารักบี้ฟุตบอลให้เป็นกีฬาสากลต่อไปตลอดจนช่วยให้คนทั่วไปมีทัศนคติที่ดีต่อนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ทีมละ 12 คน รวมจำนวน 144 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ได้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยพัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของ คุณฉัตร พิศพรชัยกุล 2549: 71) เป็นแบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก

ตอนที่ 3 แรงจูงใจอื่น ๆ ในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือถึงผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลของทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ของข้อมูล ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 พบว่า

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 รองลงมาคืออายุ 14 และ 15 ปี จำนวน 24 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 21.82 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09 และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 50.91
2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.06 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.03
3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.81 และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.57 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

4. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลอื่น ๆ
 - 4.1 ทำให้ร่างกายแข็งแรง
 - 4.2 เพราะกีฬารักบี้ฟุตบอลมีผู้หญิงเล่นน้อยมาก
 - 4.3 ต้องการทดลองเล่นกีฬาที่ไม่เคยเล่น และไม่รู้จักมาก่อน ทำหายดี
 - 4.4 ชอบการเล่นกีฬาอยู่แล้ว พอได้ลองเล่นก็รู้สึกชื่นชอบ
 - 4.5 ทำให้มีความสามารถทางด้านกีฬาเพิ่มมากขึ้น
 - 4.6 ทำให้มีอนาคตที่ดีในวันข้างหน้า และอาจได้ไปแข่งขันในระดับนานาชาติ
 - 4.7 ต้องการมีความสามารถเฉพาะตัว และต้องการให้พ่อแม่ชื่นชอบ
 - 4.8 พ่อแม่และพี่น้องคอยให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ที่ต้องการเล่น
 - 4.9 พ่อแม่เป็นผู้สนับสนุนและให้กำลังใจ
 - 4.10 ทำให้พ่อแม่มีความสุข และลดภาระทางบ้าน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลมากที่สุดคือ รู้สึกมีความสุข สนุกสนานจากเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล และต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล จากผลการวิจัยทำให้เข้าใจได้ว่าการที่บุคคลใดจะแสดงออกซึ่งการกระทำ หรือเกิดพฤติกรรมนั้น มีสาเหตุมาจากการที่บุคคลนั้นต้องการที่จะตอบสนองความต้องการ และความชอบของตนเพื่อให้ตนเองมีความสุข ดังที่ ปรองค์ สุทธิพิศ ทรงวุฒิสิต (2548: 277– 280) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เราต่างก็มีความต้องการที่จะมีความสุข และสอดคล้องกับ สกวน สุทธิเลิศอรุณ (2528: 33-34) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน เต็มใจที่จะเล่น โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว ตัวอย่างของแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความรัก ความสนใจ ความสนุกสนาน ความสำเร็จ ความพึงพอใจ ความศรัทธา ความซาบซึ้ง เป็นต้น โดยที่กีฬารักบี้ฟุตบอลนั้นเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนานจากรูปแบบการเล่นที่มีความตื่นเต้นเร้าใจ แต่อาจจะจะเป็นกีฬาที่ไม่ได้รับความนิยมมากเหมือนกับกีฬาฟุตบอล เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก เยาวชนส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจลักษณะการเล่น จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนหญิงหันมาให้ความสนใจที่จะเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลกันมากขึ้น อีกทั้งสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ส่งเสริมและพัฒนา กีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงเป็นอย่างมาก โดยผลักดันให้บรรจุกีฬารักบี้หญิง 7 คน ไว้ในการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ มากขึ้น รวมถึงการบรรจุกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดลำปาง เป็นครั้งแรกอีกด้วย จึงทำให้จังหวัดต่าง ๆ ให้ความสนใจกับกีฬารักบี้ฟุตบอลกันอย่างแพร่หลาย มีการสร้างทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติในครั้งต่อ ๆ ไป โดยแต่ละทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันต่างก็ถือว่าเป็นทีมที่สร้างขึ้นใหม่ทั้งสิ้น ถึงแม้การแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงภายในประเทศจะมีมากขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ แต่ที่เห็นได้ชัดเจนว่าวงการกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงไทยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นก็คือการที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในระดับนานาชาติหลายรายการด้วยกัน และรายการที่รักบี้ฟุตบอลหญิงไทยประสบความสำเร็จล่าสุดก็คือ รายการรักบี้ฟุตบอล 7 คนหญิงชิงแชมป์เอเชีย “Asian

Women Sevens Championship 2009” ระหว่างวันที่ 30-31 พฤษภาคม 2552 ณ สนามกีฬาราชนาวิ สัตหีบ จ.ชลบุรี โดยมีทีมร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 14 ทีม ผลการแข่งขันปรากฏว่า ทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงทีมชาติไทยคว้ารางวัลรองชนะเลิศของเอเชีย ซึ่งทีมชนะเลิศเป็นทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงจากจีน (สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2552: ออนไลน์) และก่อนหน้านั้นทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงทีมชาติไทยก็ได้สิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล 7 คน ซึ่งแชมป์โลกรอบสุดท้ายที่เมืองดูไบ จากความสำเร็จของทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงทีมชาติไทยดังกล่าวน่าจะเป็นผลทำให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในระดับเยาวชนมีจุดมุ่งหมายในการเล่น มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อาร์. พันธมณี. 2534: 89-92; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการบางครั้งเกิดจากการกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง และตรงกับทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์อีกข้อหนึ่งที่ว่า ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้ทำงานของตนประสบความสำเร็จ จากผลการวิจัยยังพบอีกว่า แรงจูงใจภายนอกที่มากที่สุดในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง คือการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่กีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงได้ถูกบรรจุเข้าไปอยู่ในการแข่งขันเกือบทุกรายการของการแข่งขันภายในประเทศ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษา กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งการได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการสร้างเกียรติประวัติส่วนตัวในความสามารถทางด้านกีฬา ซึ่งอาจเป็นส่วนช่วยให้นักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านวิชาการหรือการเรียนที่ไม่ดีนัก ที่ไม่สามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่ตนเองต้องการได้ มีโอกาสได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในรูปแบบของโควตานักกีฬาหรือผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการเล่นกีฬาตามที่แต่ละสถาบันการศึกษาได้กำหนดไว้ให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ มีเจริญ (2550: 61) ที่ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ในการเล่นฟุตบอล ในข้อต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง คือ รู้สึกมีความสุข สนุกสนานจากเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล และทำให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอล ได้มีโอกาสในการศึกษาในระดับสูงสุดตามที่ต้องการ และผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมดูแลนักกีฬานั้นต้องคำนึงถึงความรู้สึก ความต้องการที่มีต่อการเล่น การฝึกซ้อม และในการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาในแต่ละบุคคล การที่จะพัฒนางานการกีฬารักบี้ฟุตบอลนั้นทุกส่วนที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนกีฬารักบี้ฟุตบอลให้เยาวชนสนใจกีฬารักบี้ฟุตบอลมากยิ่งขึ้น และมีความต่อเนื่อง จึงควรเพิ่มกีฬารักบี้ฟุตบอลลงในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และควรบรรจุกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยโดยเร็ว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นจากผู้ปกครอง ผู้ตัดสิน ผู้ชม เกี่ยวกับการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างนักกีฬารักบี้ฟุตบอลชาย กับ นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล กับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาชนิดอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งหญิงฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คุณัตว์ พิรพรชัยกุล. (2549). อิทธิพลของลักษณะเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ประกิต หงส์แสนยธรรม. (2552). รักบี้หญิงในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2553, จาก <http://rugbygangs.com.www.readyplanet5.com/images/1145795058/rugby%20woman.doc>
- ปรารักษ์สุทิพย์ ทรงวุฒิสีล. (2548). จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณศักดิ์พิจิตร บุญเสริม. (2552). รักบี้ กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2553, จาก <http://gotoknow.org/profile/eiddy101>
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). ผลการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล 7 คน หญิงชิงแชมป์เอเชีย 2009. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2553, จาก http://www.thairugbyunion.com/modules.php?name=News&new_topic=0&pagenum=3
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: บริษัทตันอ้อจำกัด.